

ΕΙΔΕ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Διήγηση

Τα χρόνια που βασίλευε στην Αλεξάνδρεια ο διάδοχος του Μεγ. Αλεξάνδρου ο Πτολεμαίος, μαζεύτηκαν στην Αλεξάνδρεια 70 σοφοί Εβραίοι, για να κάνουν ένα μεγάλο έργο: να μεταφράσουν την Παλαιά Διαθήκη από τα Εβραϊκά στα Ελληνικά. Κλείστηκαν όλοι αυτοί οι σοφοί χρόνια πολλά μέσα στον Φάρο της Αλεξάνδρειας και έκαναν τη σπουδαία αυτή εργασία που ονομάζεται «Μετάφραση των Εβδομήκοντα». Σύμφωνα με την παράδοση ανάμεσα σε αυτούς τους 70 σοφούς ήταν κι ο Συμεών. Είναι ο γέροντας της σημερινής μας ιστορίας.

Κάνοντας τη μετάφραση αυτή ο Συμεών έφτασε και στο σημείο εκείνο όπου ο προφήτης Ησαΐας προφήτευε τη γέννηση και την έλευση του Μεσσία. Στάθηκε στο ρητό εκείνο που έλεγε ότι μια Παρθένος θα γεννήσει τον Υιό του Θεού, τον Μεσσία και Λυτρωτή του κόσμου και θα τον ονομάσουν Εμμανουήλ. Βυθίστηκε σε σκέψεις:

- Όστε λοιπόν θα έρθει κάτω εδώ στη γη ο Μεσσίας του κόσμου; Θεέ μου, πόσο ευτυχισμένοι θα είναι εκείνοι οι άνθρωποι που θα ζουν στα χρόνια που θα έρθει στη γη! Αχ, εγώ είμαι γέρος, θα πεθάνω. Δεν θα προλάβω να τον δω με τα μάτια μου. Πόσο θα ήθελα να ζούσα και να τον έβλεπα!

Την επιθυμία αυτή την άκουσε και την είδε ο Θεός. Άκουσε τον αναστεναγμό του και διάβασε τον πόθο της καρδιάς του. Και του έδωσε μια υπόσχεση. Μια υπόσχεση που σε κανέναν άλλον άνθρωπο της Παλαιάς Διαθήκης δεν είχε δοθεί.

Κάποια μέρα, εκεί που καθόταν και σκεφτόταν τον ερχομό του Μεσσία, άκουσε μια μυστηριώδη φωνή. Ήταν η φωνή του Αγίου Πνεύματος που του έδωσε τη μεγάλη υπόσχεση:

- Συμεών! Ο πόθος σου θα εκπληρωθεί. Θέλησες να δεις τον Μεσσία. Ε, λοιπόν, θα τον δεις! Δεν θα πεθάνεις, δεν θα κλείσεις τα μάτια σου, προτού αξιωθείς να δεις τον Χριστό που σαν βρέφος θα γεννηθεί και θα έρθει στον κόσμο.

Ήταν υπόσχεση του Θεού. Υπόσχεση που έκανε τον Συμεών να σκιρτήσει. Η καρδιά του πλημμύρισε από χαρά.

Πέρασαν από τότε πολλά χρόνια. Πάνω από εκατό. Οι σοφοί εκείνοι που μετέφρασαν την Παλαιά Διαθήκη στα Ελληνικά, ο ένας μετά τον άλλο, πέθαναν. Από όλους αυτούς μονάχα ένας ζούσε ακόμα. Ήταν ο Συμεών. Αυτός ζούσε με την προσμονή της μεγάλης μέρας. Όλοι τον έβλεπαν ως ένα παράδειγμα αιωνόβιου ανθρώπου. Τον κοιτούσαν με απορία. Κι εκείνος πρόσμενε με πίστη και ελπίδα τον Μεσσία.

Τις μέρες του τις περνούσε μέσα στον Ναό του Θεού. Καθόταν και προσευχόταν. Προσευχόταν ώρες πολλές. Προσευχόταν ιδιαίτερα για την εκπλήρωση της υπόσχεσης που του

είχε δώσει ο Θεός. Πλησίαζε με αγάπη τον κόσμο που ερχόταν στον Ναό των Ιεροσολύμων και τους μιλούσε για την προσδοκία του Σωτήρα. Ιδιαίτερα πλησίαζε τις μητέρες που έρχονταν για να σαραντίσουν τα βρέφη τους. Το βλέμμα του περίεργο, παρατηρούσε τα μικρά βρέφη σαν κάτι να έψαχνε να βρει. Κάποιον αναζητούσε.

- Μήπως αυτό το βρέφος είναι ο Χριστός; Αλλά όχι, θα μου το φανερώσει ο Θεός ποιο βρέφος είναι ο Μεσσίας του κόσμου.

Έτσι περνούσε τις μέρες του ο γέροντας Συμεών με την κατάσπρη γενειάδα του. Είχε πλέον αποκάμει. Οι δυνάμεις του τον είχαν εγκαταλείψει. Μόλις μπορούσε να σέρνει τα βήματά του.

Μια μέρα τον είδαν να τρέχει. Σηκώθηκε από τη θέση που συνήθως καθόταν, άρπαξε το ραβδί του και με μάτια δακρυσμένα έτρεξε προς την εξώπορτα του Ναού. Όσοι τον είδαν σάστισαν.

- Τι να έπαθε σήμερα ο Συμεών;

Εκείνος πλησίασε μια νέα μητέρα που εκείνη την ώρα περνούσε το κατώφλι του μεγάλου ναού. Πήρε από την αγκαλιά της το βρέφος που κρατούσε.

- Θεέ μου, ψιθύρισε, αυτός, ναι, αυτός είναι! Θεέ μου σε ευχαριστώ!

Το βρέφος εκείνο παιδιά, ήταν ο μικρός Ιησούς. Κι η νεαρή εκείνη γυναίκα ήταν η Υπεραγία Θεοτόκος, η Παναγία. Ο κόσμος όλος μαζεύτηκε να δει το παράξενο γεγονός. Να δει γιατί ο ασπρομάλλης εκείνος και σεβάσμιος γέροντας Συμεών πήρε στα χέρια του το χαριτωμένο αυτό βρέφος.

Ο Συμεών συγκινημένος στράφηκε προς το κέντρο του Ναού. Ύψωσε με τα χέρια του το βρέφος, σήκωσε και το βλέμμα του ψηλά και είπε μια προσευχή προς τον Θεό. Τόσα χρόνια είχε ζήσει. Τα μάτια του είχαν δει πολλά. Μα τίποτα δεν συγκρινόταν με αυτό που έβλεπε τώρα μπροστά του. Λοιπόν φτάνει που έζησε τόσο. Τώρα εκπληρώθηκε η επιθυμία του. Γι' αυτό και είπε εκείνη τη στιγμή:

- «Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ» (Λουκ. β, 29-32). Δηλαδή: Θεέ μου, σε ευχαριστώ. Αξιώθηκαν τα μάτια μου να δουν τον Μεσσία. Την υπόσχεση που μου έδωσες την ξεπλήρωσες. Τώρα πια πάρε με από τη ζωή αυτή. Εγώ για τούτη τη στιγμή επιθυμούσα να ζω. Πάρε με τώρα. Τα μάτια μου είδαν τον Σωτήρα του κόσμου που τον έστειλες για να φωτίσει και να σώσει όλα τα έθνη.

Όλοι τον κοιτάζουν και θαυμάζουν για αυτά που λέει. Μα πιο πολύ θαυμάζουν η Παναγία Μητέρα του Θείου βρέφους και ο σεβάσμιος προστάτης Ιωσήφ που την συνοδεύει. Το πρόσωπό τους ακτινοβολεί από χαρά.

Ο Συμεών έπειτα γυρνάει προς τους γονείς του μικρού βρέφους και λέει:

- Το βλέπετε αυτό το μικρό βρέφος; Κανένας τώρα δεν του δίνει σημασία. Μα θα έρθει μια μέρα που για αυτό το βρέφος θα χωριστεί ο κόσμος όλος. Άλλοι θα είναι οπαδοί του και θαυμαστές του και άλλοι θα είναι εχθροί του και διώκτες του. Τέτοια δύναμη θα έχει.

Τη δεύτερη προφητεία την είπε ο Συμεών στη μητέρα του βρέφους στην Υπεραγία Θεοτόκο. Την είδε χαρούμενη. Χαιρόταν που ο Θεός την αξίωσε να γίνει η μητέρα του Σωτήρα. Όμως ο Συμεών της προφητεύει πως θα έρθουν και μέρες μεγάλης λύπης.

- Άκουσε, της λέει. Θα έρθει η μέρα που την καρδιά σου θα την ξεσκίσει κοφτερό μαχαίρι, θα πονέσεις τόσο πολύ για αυτό το παιδί ώστε ο πόνος σου αυτός θα είναι ρομφαία που θα σου ματώσει την καρδιά.

Εκείνη ήταν η πιο ευλογημένη μέρα για τον Συμεών. Έδωσε ο ήλιος και μαζί του έδωσε και ο ήλιος της ζωής του Συμεών. Έφυγε από τον κόσμο ευχαριστημένος για το γεγονός που αξιώθηκε να ζει και να απολαύσει.

Συζήτηση

1) Γιατί παιδιά, ο Συμεών έζησε τόσο πολλά χρόνια;

Πολύ σωστά, γιατί είχε υπόσχεση από τον Θεό πως δεν θα πέθαινε αν δεν έβλεπε τον Χριστό.

2) Πού είδε τον Χριστό και πότε;

Τον είδε μέσα στον Ναό των Ιεροσολύμων, όταν η Παναγία τον έφερε 40 ημερών.

3) Αυτό το γεγονός παιδιά, το ονομάζουμε Υπαπαντή του Κυρίου και το γιορτάζουμε στις 2 Φεβρουαρίου. Για πέστε μου: τι ένιωσε ο Συμεών σαν είδε τον Μεσσία;

Ναι, παιδιά, μεγάλη χαρά. Την ίδια και ακόμα μεγαλύτερη χαρά θα νιώσουν όλοι οι πιστοί που θα αξιωθούν να δουν το πρόσωπο του Χριστού.

4) Πότε, παιδιά, θα δούμε εμείς το πρόσωπο του Χριστού; Ο Συμεών το είδε όταν ακόμα ζούσε εδώ στη γη..

Εμείς θα το δούμε, όταν πάμε στην άλλη, την αιώνια ζωή. Τότε θα δούμε τον Θεό πρόσωπο προς πρόσωπο. Για φανταστείτε, τι μεγάλη χαρά!

Έχει τύχει καμιά φορά παιδιά, να ταξιδέψει κάποιο αγαπημένο σας πρόσωπο και να έχετε καιρό να το δείτε; Τι χαρά που νιώθετε όταν επιτέλους το ξαναβλέπετε!

Έτσι και με το πρόσωπο του Κυρίου μας. Τώρα με τα μάτια μας δεν τον βλέπουμε. Εκεί, στον παράδεισο όμως θα τον απολαμβάνουμε. Και θα είναι η χαρά μας πιο μεγάλη από τη χαρά του Συμεών. Γιατί; Γιατί εκείνος τον είδε για λίγες μονάχα στιγμές. Εμείς θα Τον βλέπουμε αιώνια.

Αυτή τη χαρά την αισθάνονται οι πιστοί από τη ζωή αυτή. Και για αυτή τη χαρά προετοιμάζονται από τώρα.

Όμως παιδιά, για να αξιωθούμε αυτή τη μεγάλη, την ανείπωτη χαρά, πρέπει στον κόσμο αυτό να πιστεύουμε ακράδαντα και να ζούμε σύμφωνα με το θέλημα του Θεού.

Σύνθημα: Θα δούμε μια μέρα το πρόσωπο του Χριστού!